

Innovointivalmiuksia uudenlaisen yhteistyömallin avulla alueen yrityksille ja korkeakoululle

10.3.2025

Co-Learn! -hankkeessa luodaan uusia yritysyhteistyön malleja alueen yritysten ja ammattikorkeakoulun opetuksen välille ja tiivistetään näiden välistä yhteistyötä. Tavoitteena on lisäksi kasvattaa yritysten innovointivalmiuksia sekä lisätä korkeakouluopettajien, TKI-henkilöstön ja opiskelijoiden kykyä tunnistaa yritysten kehittämistarpeita ja vastata niihin tehokkaasti.

Mitä innovointivalmiudet ovat?

Innovaatio tarkoittaa uutta ideaa, joka toteutetaan ja joka osoittautuu hyödylliseksi (Quintane ym., 2011; Hero, 2019). Se voi olla tuote-, palvelu-, prosessi- tai sosiaalinen innovaatio. Innovointivalmius puolestaan viittaa yksilön tai organisaation kykyyn ja halukkuuteen osallistua innovointiin ja se sisältää esimerkiksi luovuuden, ongelmanratkaisukyvyn ja yhteistyötaidot (Hero ym., 2017). Vaikka innovointivalmiuksia on määritelty näin aiemmin kirjallisuudessa, haluttiin hankkeen työpajassa selvittää sitä, miten eteläpohjalaiset yritykset, korkeakoulun opettajat ja TKI-henkilöstö sekä korkeakouluopiskelijat näkevät innovointivalmiudet. Työpajassa tarkasteltiinkin paikalla olevien henkilöiden innovointivalmiuksien lähtötilannetta, vahvuuksia ja heikkouksia, sekä työpajaosallistujien aikaisempia kokemuksia yritysyhteistyön malleista korkeakoulun kanssa.

Opiskelijoiden käsityksissä innovaatiokyvykkyys näyttäytyi ennen kaikkea muutosvalmiutena sekä haluna ja kykynä oppia sekä kykynä soveltaa yhdessä uutta. AMK-henkilöstön käsityksissä innovointivalmiudet nähtiin taas ennen kaikkea avoimuutena ja ennakkoluulottomana suhtautumisena uusiin ajatuksiin. Näkemyksissä

korostui tarve uuden tiedon soveltamiseen siten, että vastataan tulevaisuuden haasteisiin. Innovointivalmiuksien kehittymisessä tärkeänä pidettiin osaamisen ylläpitämistä ja kehittämistä poikkitieteellisyyttä hyödyntäen. Toisaalta korostettiin myös verkostojen ja yhteistyön roolia innovaatiovalmiuksien kehittymisessä. Yrittäjien käsityksissä innovointivalmiuksista korostuivat pitkälti samat teemat kuin opiskelijoiden ja AMK-henkilöstön vastauksissa. Keskeisiä yrittäjien esiin nostamia teemoja olivat uteliaisuus ja rohkeus kokeilla uusia toimintatapoja. Toisaalta näkemyksissä tuotiin esiin uuden oppimisen ja reflektiivisen ajattelun merkitys osana innovointivalmiuksia. Toisaalta muista vastaajaryhmistä poiketen yrittäjien näkemyksissä korostui myös tehokkuus, liiketoiminta- ja kasvumahdollisuuksien tunnistaminen keskeisinä innovointivalmiuksiin liittyvinä näkökulmina. Sen sijaan verkostot ja yhteistyön merkitys eivät korostuneet yritysedustajien vastauksissa.

Hyvä yritysyhteistyö perustuu selkeisiin tavoitteisiin ja sitoutumiseen

Suurimmalla osalla paikalla olleista yrityksistä oli aikaisempaa kokemusta yritysyhteistyöstä. Yleisimmät yhteistyöt korkeakoulun kanssa olivat esimerkiksi yritysten toimeksiannot opinnäytetöihin, työharjoitteluihin tai innovaatioviikolle. Kaikilla työpajaan osallistuneilla opiskelijoilla oli kokemusta yritysyhteistyötä opintojensa aikana, esimerkiksi kurssien toimeksiantoina tai case-esimerkkeinä.

Työpajassa tarkasteltiin paikalla olevien yritysten näkökulmasta konkreettisia yritysyhteistyön tarpeita yrityksen ja korkeakoulun välillä, esimerkiksi liiketoiminnan kehittämisen näkökulmasta. Tavoitteena oli selvittä toimivan yhteistyömallin tunnuspiirteitä. Tulosten perusteella toimivan yhteistyön tulisi olla pitkäjänteistä ja yrityksen tarpeista nousevaa tekemistä, josta kaikki osapuolet hyötyvät. Yhteistyön hyödyt on kirkastettava etukäteen, sekä kaikille osapuolille on asetettava selkeät tavoitteet. Myös selkeä viestintä, läsnäolon ja keskustelun tärkeys koettiin tärkeäksi. Viestinnän laadulla ja avoimuudella koettiin olevan keskeinen rooli yhteistyössä. Viestintää ja kommunikointia ei tulisi tehdä vain yhteistyön aluksi, vaan sen tulisi olla säännöllistä koko toiminnan ajan. Henkilökohtainen kontakti ja kasvokkain tapahtuvat tapaamiset pidettiin monesti lähes pakollisena asiana yhteistyön käynnistämiseksi. Työpajaosallistujat kokivat, että tapaamiset tulisi järjestää mahdollisuuksien mukaan kasvotusten, koska etätapaamiset eivät luo samanlaista suhdetta toiseen osapuoleen ja voivat lisätä väärinymmärrysten määrää. Kasvotusten tapaaminen koettiin auttavan luomaan luottamusta ja ymmärrystä. Oppilastöissä, kuten työharjoitteluissa tai opinnäytetoimeksiannoissa tulisi olla kasvokkain tapaamiset yritysten, oppilaan ja koulun kesken.

Työpajaosallistujat nostivat esille molemminpuolista hyötyä, kirkastettuja tavoitteita sekä säännöllistä viestintää hyvän yhteistyön perustaksi. Keskustelussa korostui myös, että yhteistyön edellytyksenä on, että kaikilla osapuolilla on siihen tarvittavaa resurssia, jotta yhteistyöhön voidaan sitoutua ja sen ylläpitoon löytyy tarvittavaa aikaa. Resurssien puute voi johtaa yhteistyön tai siihen liittyvien toimenpiteiden laiminlyömiseen ja tavoitteiden saavuttamatta jäämiseen.

Benchmarkkauksen tuloksena kahdeksan yritysyhteistyön mallia

Hankkeessa tehtiin benchmarkkausta kansallisesti ja kansainvälisesti erilaisista yritysyhteistyön malleista. Hankkeen kolmannessa työpajassa esitettiin näitä tuloksia yrityksille, korkeakoulun opettajille, TKI-henkilöstölle ja opiskelijoille. Tavoitteena oli yhdessä pohtia kunkin mallin soveltuvuutta alueelliseen pilotointiin. SeAMKin työpajan tuloksena löydettiin neljä mallia, joita pidettiin kokonaisuutena parhaina. Näitä olivat haaste yritysten toimeksiantojen ratkaisemiseksi, työelämäsafari, tuotekehityspaja ja Advisory Board. Haaste työelämän toimeksiantojen ratkaisemiseksi voidaan toteuttaa monella eri tavalla. Käytännössä kuitenkin opiskelijat pureutuvat johonkin yrityksen keskeiseen haasteeseen ja tuottavat siihen ratkaisuja. Työelämäsafari perustuu taas yritysten vertaisoppimiseen, johon voidaan ottaa opiskelijat ja opettajat mukaan. Käytännössä kierretään eri yrityksiä fyysisesti tai virtuaalisesti keskittyen johonkin teemaan, esimerkiksi työhyvinvointiin. Jokainen yritys vuorollaan kertoo työhyvinvoinnin käytänteitä, mikä mahdollistaa yhdessä oppimisen ja myös mahdollisen kehittämisen. Tuotekehityspaja perustuu selkeään toimeksiantoon, jossa kehitetään olemassa olevia tai kokonaan uusia tuotteita ja palveluja. Advisory boardissa vuorostaan opiskelijat ja opettaja toimivat yrityksen neuvonantajina, jossa prosessimaisesti käydään läpi jotakin yrityksen toiminnan osa-aluetta.

Nämä kaikki mallit toimivat innovointivalmiuksien kehittämisessä hyvin, koska ne perustuvat aitoihin työelämän haasteisiin ja tuottavat uusia innovaatioita. Nämä innovaatiot voivat olla uusia ratkaisuja, prosesseja, tuotteita tai palveluita. Kun tätä tehdään yhteistyössä yrityksen, opetushenkilökunnan ja opiskelijoiden kanssa, kaikkien osapuolten innovointivalmiudet pääsevät kehittymään.

Co-Learn! Yritykset ja korkeakoulut yhteistyössä tutkimus- ja innovointivalmiuksia kehittämässä on Seinäjoen ammattikorkeakoulun, LUT-yliopiston ja LAB-ammattikorkeakoulun ryhmähanke, joka on Euroopan unionin osarahoittama.

Emmi Tuurinkoski
projektipäällikkö
Seinäjoen ammattikorkeakoulu

Sanna Joensuu-Salo
tutkijayliopettaja
Seinäjoen ammattikorkeakoulu

Kati Peltonen
TKI-johtaja
LAB ammattikorkeakoulu

Kirjoittajat toimivat asiantuntijoina Co-Learn hankkeessa.

Lähteet

Hero, L.-M., Lindfors, E., & Taatila, V. (2017). Individual Innovation Competence: A Systematic Review and Future Research Agenda. *International Journal of Higher Education*, 6(5), 103-121. https://doi.org/10.5430/ijhe.v6n5p103

Hero, L-M. (2019). *Learning to develop innovations. Individual competence, multidisciplinary activity systems and student experience.* University of Turku.

Quintane, E., Casselman, R.M., Reiche, B.S., Nylund, P., Quintane, C.E., Casselman, M., & Reiche, S. (2011). Innovation As a Knowledge-Based Outcome. *Journal of Knowledge Management,* 15(6), 928-947.